

Oponentský posudek k bakalářské práci

Martina Nováková: Podnikové vzdělávání v oblasti komunikativnosti a kooperativnosti

Titul předkládané práce vystihuje obsah díla ne zcela vyčerpávajícím způsobem. Čtenář, který se ještě nezačetl do textu, nepozná, že více než jeho polovina je věnována možnostem a podobě výzkumu podnikového vzdělávání orientovaného na oblast vybraných klíčových kompetencí. Hlavním cílem práce totiž je pojednat o možnostech a limitech výzkumu dané oblasti v současné české situaci, a to s ohledem na soukromý i veřejný sektor.

Práce je rozdělena do šesti hlavních kapitol nestejného rozsahu, které dohromady tvoří čtyři desítky stran. Úvodem je argumentováno ve prospěch závažnosti diskutovaného tématu. Dále jsou pracovně vymezeny z hlediska tématu nejdůležitější pojmy (některé možná až příliš stručně). Patrně nejdůležitější kapitola přináší tři pracovní hypotézy, které by měly být testovány v dalším výzkumu. Následně se hovoří o základním a výběrovém souboru podniků – předmětů výzkumu. Předposlední kapitola probírá přínosy pilotní studie a konečně závěrečný celek přináší úvahu o využitelných technikách sběru dat pro výzkum pracovní spokojenosti.

Literaturu, o níž se autorka opírá, lze označit za kvalitní a aktuální (výjimkou je v druhém ohledu cizojazyčný titul z roku 1970). Práce s prameny odpovídá stanoveným požadavkům. Jazyk práce je čtivý a má bezpochyby dobrou úroveň.

Popis základních rysů předkládané práci doplňují několika (kritickými) připomínkami a otázkami.

V práci postrádám komplexnější výčet tzv. klíčových kompetencí a zasazení tématu do rámce současné diskuse o klíčových kompetencích jako cílech celoživotního učení na úrovni EU. Proč je v práci odhlíženo např. od významu umění učit se?

Dále absentuje zmínka o již existujících (byť dílčích) výzkumech o podnikovém vzdělávání v ČR a celý rozpracovaný návrh výzkumu tak není zasazen do širšího kontextu. Jsou tři formulované hypotézy formulovány intuitivně či na v návaznosti na známá empirická zkoumání?

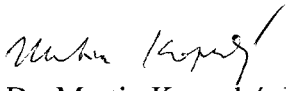
Poněkud zastřeně působí kapitola o pilotní studii; z té nevyplývá, kdo danou studii zpracovával a jaké konkrétní výsledky přinesla.

Závěrem chci ocenit volbu přístupu, který není téměř čistě popisný, ale chce kriticky zkoumat realitu, byť výsledky, k nimž můžeme dospět, budou vždy dílčí (a s omezenou časovou

platností). To je v případě vždy těžko „uchopitelných“ jevů komunikativnosti a kooperativnosti sotva překonatelná skutečnost, se kterou musíme od začátku počítat.

Doporučuji k obhajobě.

17. 6. 2008

PhDr. Martin Kopecký, Ph.D.